

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/209/2020
Identifikačné číslo spisu:	6118303500
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6118303500.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. F. A., PhD., bývajúcim v B., A. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Šumavská 3, IČO: 36 856 592, proti žalovanému I. E., bývajúcemu v X. XXX, zastúpenému Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom v Lučenci, M. Rázusa 19, o zaplatenie 9.088 € s príslušenstvom a vrátenie predmetu kúpy, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21C/38/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2020 sp. zn. 12Co/143/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 6. mája 2019 č. k. 21C/38/2018-114 zamietol žalobu a priznal žalovanému náhradu trov konania.

1.1. Žalobca sa domáhal sporného nároku z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 26. januára 2018 (ďalej len „zmluva“) pre vady vozidla. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 597 ods. 1, 2, § 598 OZ a konštatoval nepreukázanie zákonných dôvodov odôvodňujúcich právo na odstúpenie od zmluvy, pretože vady vozidla spočívajúce v oprave a prelakovaní všetkých dielov karosérie okrem strechy, boli žalovaným žalobcovi oznámené, teda si splnil notifikačnú povinnosť o havarovaní vozidla, čo malo za následok opravu bočných plechov. Preto nemožno v prípade opráv a prelakovania jednotlivých dielov karosérie uplatňovať zodpovednosť za vady podľa § 597 OZ, ktoré hovorí o dodatočne zistených vadách.

1.2. Ďalej poukázal na znalecký posudok, ktorý neuvádzal v čom spočívalo nekvalitné opravenie a lakovanie, uvedené nedostatky bolo možné odvodiť len z fotodokumentácie, pričom znalec poukázal na možnosť predpokladania totálnej škody, ale svoj záver, ktorý označil ako predpoklad, bližšie v znaleckom posudku nevysvetlil, ani zváranie vozidla nesprávnymi technologickými postupmi. Navyše z odborného posudku č. XXX/XXXX vyplývalo lakovanie ostatných dielov vozidla okrem strechy, nie však, že išlo o nekvalitné lakovanie.

1.3. V súvislosti s tvrdením žalobcu o nároku na odstúpenie od zmluvy z dôvodu vysokých nákladov na opravu, poukázal na neunesenú dôkaznú povinnosť v uvedenom smere. Zo strany žalobcu neboli právne relevantným spôsobom preukázané okolnosti podľa § 597 ods. 1 OZ, a to dodatočne zistená vada, ako aj nepreukázanie dôvodov na odstúpenie od zmluvy podľa § 597 ods. 2 OZ vo forme neodstrániteľnej vady a neupotrebitelnosti z dôvodu neprimerane vysokých nákladov na opravu. Pretože nárok žalobcu nebol dôvodný v súvislosti s nárokom po odstúpení od zmluvy, nebol úspešný ani ohľadne nákladov spojených s opravou vád vo výške 188,58 €, ktoré uplatnil rovnakým titulom.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu a preto priznal plne úspešnému žalovanému náhradu trov vo výške 100 %.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 21. mája 2020 sp. zn. 12Co/143/2019 (ďalej aj „napadnutým odvolacím rozhodnutím“) prvostupňový rozsudok potvrdil a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu odvolacích trov.

2.1. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Odvolací súd (v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožnil i s jeho odôvodnením, ktoré bolo dostatočne potrebné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadalo so všetkými relevantnými, skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňalo zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

2.2. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) ďalej uviedol, že žalobca v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s kľúčovým dôkazom v podobe listiny - znaleckého posudku. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie s dôkazom a to listinou - znaleckým posudkom ako kľúčovým dôkazom predloženým žalobcom riadne vysporiadal, poukázal na to, aké zistenia z neho vyplývali, a ktoré nie (viď bod 21 prvostupňového odôvodnenia), preto nemožno súhlasiť s názorom žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie. Za riadne neodôvodnené rozhodnutie v žiadnom prípade nemožno považovať to, ak súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek žalobcu.

2.3. V súvislosti so znaleckým posudkom č. XX/XXXX odvolací súd poukázal na ustanovenie § 209 ods. 2 CSP, pričom žalobcom predložený súkromný znalecký posudok, neobsahoval doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, a preto sa naň hľadá ako na súkromnú listinu. Pri hodnotení dôkazu znaleckého posudku nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú iba úplnosť posudku vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie jeho záverov, a súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Avšak, pri hodnotení dôkazu listinou toto neplatí. Preto žalobcom predložený znalecký posudok je súkromnou listinou, ktorá sa od verejnej listiny odlišuje „stupňom jej dôkaznej sily“. Na popretie pravdivosti verejných listín je nevyhnutné predloženie dôkazu opakom, kým na popretie súkromných listín postačuje procesná námietka, ktorá nemusí byť ani odôvodnená.

2.4. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie správne zaoberal tiež posúdením dôvodov odstúpenia od zmluvy žalobcom, teda či ním uvádzané vady predmetu kúpy sú vôbec schopné prívodiť platné odstúpenie od zmluvy. Išlo o preukázanie otázky neupotrebitelnosti predmetu kúpy. Neupotrebitelnosťou veci sa rozumie situácia, ak ide o neodstrániteľnú a trvalú vadu, pre ktorú vec nemožno používať dohodnutým alebo obvyklým spôsobom. Nesmie ísť len o prechodnú neupotrebitelnosť, ktorú možno odstrániť opravou veci, a v ktorom prípade má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny, zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady (7Cdo/198/2016). Výsledky vykonaného dokazovania nepodporili tvrdenie žalobcu, podľa ktorého by vozidlo predstavujúce predmet kúpy v prejednávanej veci malo vykazovať znaky neupotrebitelnosti. Pokiaľ išlo o parameter bezpečnosti vozidla pri kúpe nie je možné v žiadnom zmysle stotožniť sa so zámerom žalobcu zakúpiť len také motorové vozidlo, ktoré v minulosti neprešlo žiadnou nehodou, keďže aj vozidlo po nehode môže byť vozidlom bezpečným. Uvedenú skutočnosť, teda neupotrebitelnosť jednoznačne nepotvrďovala ani súkromná listina - znalecký posudok č. XX/XXXX, pretože v nej absentuje dostatočné zdôvodnenie predmetného záveru.

2.5. Odvolací súd sa preto plne stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že na strane žalobcu

nevzniklo právo na odstúpenie od zmluvy, pretože žiadnym dôkazom nepreukázal neupotrebitelnosť predmetu kúpy v dôsledku ním zistených väd vozidla, pretože ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, nepreukázal žiadnymi dôkazmi neupotrebitelnosť vozidla, pričom ani listina - znalecký posudok uvedené nepreukazuje a preto ju nebolo nemožno považovať za dostatočný dôkaz preukazujúci dôvodnosť nároku žalobcu.

2.6. Keďže v predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, uzavrel odvolací súd.

3. Proti napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, a to podľa § 420 písm. e/ a f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Žalobca navrhol zrušiť obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP namietal nedostatok dôvodov a nepreskúmateľnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia. V polemike s dôvodmi uvedenými odvolacím súdom poukázal predovšetkým na to, že znalecká doložka uvedená v bode V ním predloženého súkromného znaleckého posudku obsahuje tiež text „Ako znalec som si vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku“. V neposlednom rade tiež namietal, že prvostupňový súd nerozhodol o všetkých navrhovaných výrokoch, uvedených v petite žaloby.

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP formuloval dve právne otázky, od vyriešenia ktorých podľa jeho názoru záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu:

(i) „Možno kvalifikovať skutkové zistenie o totálnej škode motorového vozidla ako neupotrebitelnosť motorového vozidla v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka“

(ii) «Je formulácia znalca: „Ako znalec som si vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku“ uvedená v jeho znaleckom posudku, kvalifikovateľná ako doložka o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku v zmysle § 209 ods. 2 Civilného sporového poriadku?»

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby najvyšší súd dovolanie zamietol ako nedôvodné a priznal mu náhradu dovolacích trov. V podstatnom uviedol, že dovolateľ okrem označenia dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. e/ CSP neuviedol žiadne dôvody uvádzanej zmätočnosti. Neobstoí ani dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko rozhodnutia nižších súdov boli riadne odôvodnené a od dovolateľom nastolených otázok nezáviselo od ich vyriešenia. K znaleckej doložke uviedol, že v doručenom súkromnom znaleckom posudku sa strana 20 nenachádzala a túto ani žalobca nepredložil súdu.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Uvedené platí o to viac, ak dovolateľ v rámci podaného dovolania v podstate zopakuje jeho celú predsúdnu argumentáciu, v rámci ktorej (skôr) polemizuje s právnymi závermi súdov, spochybňuje správnosť súdneho rozhodnutia, či kritizuje prístup súdu k právnemu posudzovaniu veci, čo v prevažnom rozsahu bol prípad aj tohto dovolania.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť

dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/18/2018, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/209/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP

10. V danom prípade vyvodil žalobca prípustnosť podaného dovolania (aj) z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ CSP, z ktorých vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo (písm. e/) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. f/).

10.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolanie podľa § 420 písm. e/ CSP dovolateľ - okrem iba jeho formálneho označenia - nijako neodôvodnil, teda neuviedol, v čom spočíva táto vada. Z uvedeného dôvodu dovolanie žalobcu v tejto časti nebolo prípustné (§ 431 ods. 2 v spojení s § 428 a § 447 písm. d/ resp. f/ CSP).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12.1. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

13. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobca v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP v podstate namietal nedostatok dôvodov a nepreskúmateľnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia (bod

3.1.).

13.1. V súvislosti s dovolacou námietkou žalobcu týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ OSP), ktorá prípustnosť dovolania nezakladala. S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016). Na záse, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku". Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska (rovnako ako v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov) nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

13.2. V danom prípade odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O taký prípad ide napríklad vtedy, keď dovolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém" (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne keď odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má také nedostatky, že svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi dôsledkami predstavuje exces, ktorý možno charakterizovať ako „justičný omyl" v zmysle judikatúry ESLP (pozri napr. Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

13.3. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľa, že nesplňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, či svoje predchádzajúce rozhodnutie. Odvolací súd sa v okolnostiach posudzovanej veci plne stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že na strane žalobcu nevzniklo právo na odstúpenie od Zmluvy, pretože nepreukázal neupotrebitelnosť predmetu kúpy v dôsledku ním zistených väd vozidla, pričom ani listina - súkromný znalecký posudok predložený v konaní žalobcom uvedené nepreukázala, nakoľko v nej absentovalo dostatočné zdôvodnenie predmetného záveru; preto ju nebolo nemožno považovať za dostatočný dôkaz preukazujúci dôvodnosť nároku žalobcu. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené (nepreskúmateľné). Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

14. Pokiaľ v polemike s dôvodmi uvedenými odvolacím súdom poukazoval žalobca na skutočnosť, že znalecká doložka uvedená v bode V ním predloženého súkromného znaleckého posudku obsahovala text „Ako znalec som si vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku", dovolací súd uvádza, že jednak uvedená okolnosť explicitne netvorila nosné právne závery, na základe ktorých súdy v danej veci rozhodli (neunesenie dôkazného bremena žalobcu) a jednak v spise žalobcom predložený súkromný znalecký posudok žalobcom uvádzanú časť V. neobsahoval [tento znalecký posudok končí časťou III. „Záver" a časťou IV. „Prílohy" (č.l. 93 až 101 súdneho spisu). Nakoniec aj žalovaná strana uviedla, že ani vo verzii jej doručenej sa časť V súkromného znaleckého posudku nenachádzala (bod 4 in fine).

15. Žalobca tiež namietal, že prvostupňový súd nerozhodol o všetkých navrhovaných výrokoch, uvedených v petite žaloby (bod 3.1. in fine).

15.1. V tejto súvislosti najvyšší súd predostiera, že pre účely tohto dovolacieho konania bolo podstatné, že žalobca uvedený argument neuplatnil v rámci podaného odvolania proti prvostupňovému rozsudku [pozri č.l. 124 a nasl. súdneho spisu (princíp subsidiarity)]. Navyše aj v prípade preukázania žalobcom namietanej vady, táto by nemohla byť spôsobilým predmetom dovolania, keďže takým môže byť len konkrétny (existujúci) výrok, ktorý tvorí súčasť výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu. Totiž pri namietaní, že súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania je prostriedkom nápravy nie je dovolanie, ale návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 225 CSP. Inak povedané predmetom dovolania môže byť iba výrok, ktorý bol odvolacím súdom vydaný, a nie výrok neexistujúci.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP

16. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

16.3. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

17. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že o otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). V prípade absencie vymedzenia právnej otázky preto nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančné a odvolací súd.

18. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) dovolací súd ešte neriešil. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napadnuté rozhodnutie, nie je relevantná v zmysle tohto ustanovenia (3Cdo/214/2018).

19. Dovolateľ formuloval svoju dovolaciu otázku takto:

(i) „Možno kvalifikovať skutkové zistenie o totálnej škode motorového vozidla ako neupotrebitelnosť motorového vozidla v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka“

(ii) «Je formulácia znalca: „Ako znalec som si vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého

posudku" uvedená v jeho znaleckom posudku, kvalifikovateľná ako doložka o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku v zmysle § 209 ods. 2 Civilného sporového poriadku?» (bod 3.2.).

20. Prvá otázka má nepochybne skutkový a nie právny charakter, ktorá skutočnosť sama o sebe spôsobuje neprípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Navyše skutkové zistenia oboch nižších súdov spočívali na inom základe, t. j. nevychádzali zo zistenia totálnej škody motorového vozidla. Tieto skutkové zistenia odvolacieho súdu boli pre dovolací súd záväzné (§ 442 CSP). V súvislosti s druhou otázkou poukazuje najvyšší súd na už uvedené v bode 14 a na procesné bremeno žalobcu v tomto spore (aj v súvislosti s jeho založením do súdneho spisu a doručením protistrane). Možno preto uzavrieť, že okrem skutkového charakteru a (iba) hypotetickej možnosti položených otázok ani samé odvolacie rozhodnutie v jeho nosných právnych záveroch nezáviselo od vyriešenia vyššie uvedených otázok vymedzených žalobcom v dovolaní. Preto dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľom prezentované dovolacie námietky nesprávneho právneho posúdenia veci nemohli založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

21. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP (dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP), podľa § 447 písm. písm. d/ resp. f/ CSP (dovolanie podľa § 420 písm. e/ CSP) a podľa § 447 písm. f/ CSP (dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.